

Răscumpărătorul Meu Trăiește

Salutări de Paști către voi toți, în această dimineață.

Foarte fericit să fiu aici, astăzi, în tabernacol, în acest măreț timp memorial al Paștelui. Domnul ne-a dat o zi frumoasă pentru această închinare. Și noi sîntem aici în această dimineață în sărbătorirea celui mai mare eveniment care s-a întîmplat vreodată în lume, învierea Domnului nostru Isus. El a fost măreț în moartea Sa, dar oamenii pot muri, dar nu a existat niciodată un om care să poată învia dintre morți decît El. Și acolo este unde sînt așezate speranțele noastre în această dimineață, în învierea Domnului nostru.

² Așa cum am intrat, în această dimineață, mergînd sus prin culoar, m-am oprit cîteva momente acolo în spate să privesc. M-am uitat în jur peste audiență, și m-am gîndit, “Afară devreme, în această dimineață, sînt oamenii, sub așteptări, să vină afară să audă Cuvintele citite, și imnurile cîntate. Și aceasta este o comemorare a Unuia Care deține viețile noastre în mîna Lui astăzi.” M-am gîndit la fețele pe care le vedeam în diminețile devreme, cu ani în urmă. Ei zac în aceste cimitire aici în jur, așteptînd evenimentul învierii lor.

³ Gîndindu-ne la aceasta, păi, ne aduce la acest gînd, că, astăzi sîntem aici. Noi nu știm doar în ce timp vom fi luați în locul a—a unde ei zac în această dimineață. Și apoi, aceasta avînd în vedere, ce fel de oameni ar trebui să fim noi, și cum ar trebui să ne apropiem de această înviere de azi?

⁴ În Cartea lui—lui Iov, în al 10-lea . . . al 19-lea capitol și al 25-lea verset, aceste cîteva Cuvinte.

. . . Eu știu . . . răscumpărătorul meu trăiește, . . .

⁵ A fost profeția lui Iov și cuvintele lui, după ce el a văzut această zi în care noi ne închinăm astăzi, închinîndu-ne în, înviere.

⁶ Eu, traversînd în jur peste părți ale lumii, și văzînd diferite forme de religie, și diferite faze de închinare, aceasta ar lua un timp îndelungat, să mergi la ele, să încerci să explici diferitele fenomene de religii din această lume.

⁷ Dar, astăzi, știind că noi avem înaintea noastră o măreață zi, și că ne-am adunat aici, în această dimineață, tocmai pentru această închinare de dimineață devreme pentru cîteva momente. Ne vom întoarce apoi la casele noastre, și să fim înapoi pentru, ceea ce ne încredințăm astăzi, un serviciu de vindecare.

⁸ Noi nu am avut aceasta decît cam de două sau trei ori, de cînd noi sîntem—sîntem pe . . . în servicii. Deoarece, de obicei, venind la tabernacol și împrejur, oamenii noștri de aici de acasă, ungera Duhului Sfînt se pare că Ea doar nu vine corespunzător, aici, deoarece aceasta este casa. Odată aceasta era, și jos la Jeffersonville High School; și apoi a fost odată aici la tabernacol.

⁹ Și de cînd m-am trezit în această dimineață . . . eu se părea că am venit înăuntru puțin cam tîrziu, dar aceasta a fost pentru un scop. Eu eram treaz azi dimineață, cu mult înainte de ziuă, și am așteptat.

¹⁰ Și eu doar cred că noi sîntem în fața unui mare serviciu astăzi, în serviciul de vindecare. Și băieții, noi o să le dăm cartonașele acum, și ei le vor da în această dimineață la ora nouă, pentru serviciul de vindecare care urmează. Eu cred că Domnul o să ne dea un timp măreț.

¹¹ Deci, noi ne vom închina Lui în rugăciune și în cîntec, și în vorbirea Cuvîntului, și apoi încercăm să fim plecați astăzi, în această dimineață, la șapte, dacă este posibil, astfel fiecare persoană poate să vină înapoi și să aibă timp adecvat să se pregătească pentru serviciu.

¹² Cartonașele de rugăciune vor fi împărțite chiar la nouă, astfel ca aceasta să nu se amestece cu restul serviciilor.

¹³ Apoi, deseară, desigur, este serviciul de botez, de asemenea. Noi dorim ca voi toți să participați la acestea, străinii în porțile noastre, și așa mai departe. Sîntem atît de fericiți să vă avem în această dimineață, să vedem acest serviciu de răsărit de soare, și tabernacolul umplut.

¹⁴ Acum, pe diferitele gînduri acum, astăzi, de închinare religioasă. În multe locuri, ei se închină strămoșilor care s-au dus. De exemplu, dacă ne-am duce în China în această dimineață, și am vorbi Cuvîntul lui Dumnezeu, sau Japonia, ei s-ar mira despre ce Dumnezeu vorbeai tu, pentru că, fiecare persoană care moare, este un Dumnezeu îndată ce el moare. Și dacă ne ducem unde închinătorii lui Buddha, sau cei diferiți, Mahomedanii, ei nu cred că Cristos a înviat din morți. Ei nici măcar nu cred că el a murit. Ei spun, “El s-a urcat pe un cal și a călărit și a mers în Cer.”

¹⁵ Dar, astăzi, noi într-adevăr avem Adevărul și Lumina Vieții. Nu există nici o îndoială în mintea mea, astăzi, ca un—un predicator al Evangheliei Creștinismului. Eu nu am nicidecum o îndoială în mintea mea, nici o umbră de îndoială, decît că noi avem sigur Adevărul sigilat. Celelalte religii pot fi în ordine, dar noi avem Adevărul.

¹⁶ Dacă noi observăm, astăzi, aceea, priviți anotimpurile. Cu siguranță marele Dumnezeu al Cerului, Care a făcut toate cerurile și pămîntul, a făcut . . . Dacă tu poți vedea felul în care

mintea Lui a funcționat, cum El are toamna anului, moartea; apoi primăvara anului, învierea. În ordine, tu trebuie să mori, pentru a avea înviere.

¹⁷ Aceasta este prin moarte care întotdeauna aduce viață. Voi trăiți numai prin moarte. V-ați oprit vreodată să gândiți aceasta, că rasa umană trăiește prin moarte? Ceva trebuie să moară astfel ca voi să puteți trăi; hrană. Viața vegetală, viața animală, toate mor. Și prin acea moarte, noi mâncăm hrana. Și hrana pe care noi o mâncăm, substanța moartă din altceva, produce celulele de viață a singelui care vin în corpul nostru. Deci noi trăim numai, și creștem, și respirăm, și mâncăm, printr-o viață, și acum. . . și prin moarte. Și noi trebuie să avem moarte pentru ca să producem viață, atunci.

¹⁸ Acum, acest mesaj care ne-a fost citit, în această dimineață, noi l-am numi marea însărcinare, pentru că aceasta a fost ultima însărcinare care a dat-o Domnul ucenicilor Lui. “Să meargă în toată lumea, și să predice aceste glorioase, vești bune ale învierii, la toată lumea, pentru o mărturie.” Și apoi El se va reîntoarce. “Și că semne și minuni vor însoți acest Mesaj care urma să fie predicat.”

¹⁹ Și astăzi, în țări, noi aflăm chiar sub religia Creștină, că noi găsim oameni în America, mulți din ei, cu toate respectele bune și convenite pentru aceasta, noi încercăm să găsim biserici mari, și catedrale, și programe mari, și așa mai departe, de asemenea. De Paști, astăzi, marile biserici și crucile sînt lustruite pentru acest mare serviciu de Paști. Și, astăzi, literar zeci de mii și milioane de dolari vor fi cheltuiți pentru flori de Paști și așa mai departe, să meargă pe altare, să împodobească aceste biserici mari și catedrale care le avem astăzi.

²⁰ Și în Roma, capul bisericii Catolice, înăuntru acolo ei. . . acea morgă mare, a Sfintului Petru, unde sînt îngropați oameni morți. Le place să spună, în biserica Catolică, că, “Noi avem aceasta, din cauză că noi avem aici trupul Sfintului Petru, așezat aici. Noi avem trupul diferiților apostoli, și ucenici, și oameni mari care au murit și sînt. . . Trupurile lor sînt îngropate aici.” Și ei se uită la aceea de parcă aceea era o mare adevărire la faza lor de religie, că ei îl au pe Dumnezeu.

²¹ Dar aceasta a fost întotdeauna lupta mea, prieteni, că acele lucruri nu înseamnă nimic. Acestea nu sînt. Orice om poate muri și să zacă în țărîină. Dar Acela care a înviat din aceea este la care ne închinăm noi astăzi, un viu, înviat, Domn Isus înălțat Care trăiește astăzi. Mulți oameni pot muri.

²² Vinerea trecută, oamenii s-au tîrît pe genunchii lor, în sus pe scările Vaticanului. Și mulți oameni au mers înăuntru și au sîrbătorit moartea, care a fost. . . un lucru mare și tragic care i s-a întîmplat lui Cristos. Dar El a trebuit să facă aceasta ca să dovedească că El era Cristos.

23 Dar astăzi este ziua, învierea, aceasta a pecetluit-o pentru totdeauna. Acum El nu este mort. El este viu, astăzi, trăind în fiecare inimă și-n fiecare persoană.

24 Bărbați din vechime, așa cum ei așteptau după această zi, bătrînii patriarhi din urmă în Biblie; Abraham, Isaac, Iacob, Iov. Mulți dintre bătrînii patriarhi au așteptat după timpul în care Cristos va învia din morți.

25 Mă gîndesc la Iov, acela despre care noi am citit cu cîteva momente în urmă, a așteptat după această dimineață. Cînd el a fost bătrîn, încărcat de ani, și carnea îi cădea pur și simplu de pe trupul lui, din bube. Inima lui i-a fost zdrobită, în durere. Și fiecare parte muritoare din ființa lui se ofilea.

26 Și un om mare ca acesta, care a făcut o impresie mare lumii în ziua lui; și să vadă aceasta, tot ceea ce era el—era el, și măreția. El a spus că el mergea la orașele din Est, și prinții se plecau înaintea lui, din pricina înțelepciunii sale.

27 Dar aici era el, la sfîrșitul deșteptăciunii lui. Totul s-a dus, parcă. Trupul său s-a dus. Proprietatea lui s-a dus. Copiii lui s-au dus. Tot ce a avut el s-a dus.

28 Și, apoi, Dumnezeu în mila Lui a venit jos la Iov, și El i-a dat un alt simț, ca el să-și poată deschide ochii și să vadă ziua aceea cînd va exista un trup pe care el îl va primi. El știa că va veni Unul, Unul Drept, Care va sta în locul lui, Care va învia trupul celor morți, și o va face. El a spus, “Eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește.” Mie îmi plac cuvintele acelea pozitive în care el a rostit aceasta.

29 Nu, “Eu sper așa. Eu am o presimțire că acolo va fi.” Cam aceea este atitudinea multora de astăzi, “Eu am o speranță că într-o bună zi. . .”

30 Dar Iov avea mai mult decît atît. El a spus, “Eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește,” latura pozitivă a acestuia. Nu mai era în cea negativă. Aceasta era totul pozitiv.

31 Și dacă astăzi, dacă noi avem numai o cruce în vîrfurile bisericii, să arate care. . . Aceasta este în ordine, căci Cristos. . . Noi credem în moartea, îngroparea, și învierea lui Cristos. Dacă noi avem doar cîteva trupuri moarte de pulbere zăcînd sub biserică, și unii din oamenii sfinți care au fost îngropați înăuntru, aceea că. . . Dacă noi avem numai aceasta ca o speranță, atunci noi sîntem cei mai nenorociți dintre toți oamenii.

32 Dar, astăzi, cît de mulțumitori sîntem noi! Noi nu avem trupurile moarte, ci noi avem Duhul înviat al Domnului Isus Cristos, că El a înviat din morți, triumfător.

33 Aceasta nu mai este, “Eu presupun așa.” Tu ai putea să te uiți la o cruce și “presupun așa.” Tu ai putea să te uiți la un trup culcat în pămînt, și să spui, “eu presupun așa,” și “eu sper așa.”

³⁴ Dar cînd viziunea care l-a lovit pe Iov a devenit odată o realitate, învierea Domnului Isus prin Duhul Sfînt în inimă, atunci tu ai, “Eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește.”

³⁵ Toate umbrele s-au risipit, tot întunericul vechi despre, “sper așa,” și “poate așa,” și “ne încredințăm că va fi în acest fel.” Acestea toate s-au risipit, la fiecare care și-au făcut vreodată inima lor un cavou pentru Domnul Isus Cristos.

³⁶ Mori cu El, îngropat cu El, și înviat cu El! Înviat cu Cristos în înviere! Această nouă speranță pe care Dumnezeu a așezat-o în inimile noastre, astăzi, această nouă asigurare! Aceasta este o speranță pentru aceia care așteaptă timpul. Dar cînd un bărbat sau o femeie a fost vreodată înviat din nou, aceasta este un “știu așa” acum. “Eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește. De ce? El trăiește înlăuntrul inimii mele.”

³⁷ Nu este minunat astăzi că toate umbrele au trecut deoparte? Toate. . . “Păi, eu sper că eu voi veni în înviere.” Nu mai “sper.” Noi avem asigurarea! Asta-i tot. Noi știm aceasta. Nu mai “sper așa.”

³⁸ Deoarece, ceva s-a întîmplat în viețile noastre, care a luat toate umbrele la o parte, cînd Cristos Cel înviat a venit la stările noastre păcătoase în care noi eram. Și lucrurile vechi au murit, în răstignire cu El, la altar. Și noi am înviat din nou, iarăși cu El, și trăim cu El și domnim cu El. “Și așezați acum în locurile Cerești în Cristos Isus.” Noi sîntem deja înviați cu El. Învierea este deja trecută, atît cît ne privește pe noi, deoarece noi sîntem acum înviați cu Cristos. Amin. “Așezați în locurile Cerești în Cristos Isus.”

³⁹ Nu mai “presupunînd” despre aceasta. Totul s-a terminat. Amin. Eu doar iubesc asta. Nu mai “speranțe,” nu mai “dorind,” nu mai. Oh, aceasta s-a terminat.

“Noi sîntem acum înviați cu El, șezînd în locuri Cerești.”

⁴⁰ Și acum, și în și deasupra acesteia, la Biserică! Voi ziceți, atunci, “Frate Branham, ce înseamnă aceasta, atunci, despre aceea că noi trebuie să ‘predicăm Evanghelia’?” Aceasta este următoarea noastră speranță. Acesta este lucrul nostru următor. După ce noi sîntem înviați cu El, noi avem marea însărcinare, să mergem în toată lumea și să aducem aceste vești la alții.

⁴¹ Ce dimineată frumoasă, cînd Maria Magdalena, Maria mama, au venit la mormînt în dimineata aceea devreme, întrebîndu-se, “Cine va rostogoli piatra la o parte de la mormînt? Cine ar fi în stare să ia piatra la o parte?” Ele au mers, înainte, prin credință, crezînd. Și așa cum dimineata a început să apară, prihorii și toți și-au încetat țipătul. Și primul lucru, steaua dimineții a luminat calea, și ca un mare meteor a navigat peste pămînt și a plutit peste mormîntul unde era El. Și un Înger a stat acolo, și a rostogolit piatra la o parte.

42 Și El a înviat din mormînt, triumfător asupra morții, iadului, și mormîntului. Și a spus, “Iată, Eu sînt cu tine întotdeauna, chiar pînă la sfîrșitul lumii.”

43 Și astăzi El trăiește suprem în viețile noastre, și nu mai există nici o presupunere privitor la aceasta. Eu cred că Paștele este unul din cele mai mărețe timpuri. Dacă a existat vreodată un timp în care oamenii Evangheliei depline, pentecostale, născuți din nou, regenerați, s-ar cuveni să strige laudele lui Dumnezeu, este într-o dimineață de Paști, cînd ei știu că acesta este un memorial despre ceea ce li s-a întîmplat lor. “Odată morți, în păcat și greșeli; acum înviați, așezați în Cristos, în locurile Cerești, știind că Răscumpărătorul nostru trăiește.”

44 David, profetul din vechime, a spus, “Păi, trupul meu se va odihni în nădejde, deoarece El nu va îngădui ca Cel sfînt al Său să vadă putrezirea, nici nu-I va lăsa El sufletul în iad.” Vorbind despre înviere, că Dumnezeu va învia pe Cristos conform cu Scripturile.

45 Și noi, înviați cu El astăzi, sîntem pozițional așezați cu El; și acum gata ca să vină Răpirea, așteptînd după timpul acela măreț. “Trupul nostru se va odihni în speranță.” Noi știm aceasta. Nu există nici un pic de îndoială în mintea mea astăzi. Nu există nici un pic de îndoială în mintea vreunei persoane de aici, care a fost vreodată născut din nou, decît că ei vor fi acolo tot atît de sigur după cum există un Cer deasupra. Voi trebuie să fiți. Fiecare promisiune este drept la aceasta. Aceasta-i tot. Doar să fiți înviați cu El; atunci voi veți trăi cu El, Îl iubiți, așezați împreună în locurile Cerești, așteptînd după acel timp măreț.

46 Acum, marea însărcinare era, să meargă în . . . După ce El a înviat din morți, atunci El . . . Marea însărcinare era, să, “Mergeți în toată lumea, și predicați Evanghelia la fiecare făptură.” Fiecare făptură urma să audă Evanghelia. Aceea este însărcinarea, în această dimineață, a Bisericii, ca fiecare făptură să audă Evanghelia. Apoi, cînd fiecare făptură a auzit Evanghelia, atunci Isus se va reîntoarce din nou.

47 V-ați oprit vreodată să vă gîndiți, în această dimineață, cît privește reîntoarcerea, aceea este, aceasta a devenit vizibilă? El este deja aici cu noi acum. El . . . noi într-o zi . . . Acum astăzi, doar imaginați-vă că Prezența Lui este aici astăzi. Domnul Isus este într-o altă lume, sau o altă dimensiune, chiar aici astăzi în formă de Spirit. Spiritul Lui se îmbină înăuntru cu spiritul nostru. Ochii noștri nu-L pot vedea, din cauză că ei sînt încă fizici, afară doar dacă s-ar întîmpla ceva ca noi să putem vedea vedenie. Dar El este aici tot așa de vizibil, tocmai așa de real cum a fost El în ziua în care El a vorbit cu Maria, la mormînt, sau El l-a întîlnit pe Cleopa pe drumul său spre Emaus. Prezența Lui este aici.

48 Aceasta poate fi simțită cu aceea, simțită cu acea încărcare lăuntrică care este în interiorul trupului uman, numită noua Naștere. Sufletul a fost magnetizat către El. Și din când în când, când voi lăsați ca mințile voastre să fie concentrate asupra Lui, crezînd în El; după o vreme, Ceva, o realitate, voi puteți simți Ceva trecînd peste ființa voastră. Acea este adevărarea învierii Lui.

Aceasta nu este un “presupun așa.” Aceasta nu este “eu sper așa.”

49 Dar, pentru fiecare persoană care este născută din nou, aceasta este un “știu așa.” Aceasta este că, voi o știți. Aceasta este chiar acolo, și când voi deveniți în contact cu El. Eu am văzut sfinți zicînd, “Oh, poți tu. . .” Prezența Domnului este aproape. Ei zic, “Păi, există Ceva!” Păi, desigur. El este chiar acolo. Chiar sus. . . El a înviat din morți, și El stă chiar lîngă voi.

50 Acum, într-o zi, când noi mergem să fim cu El; aceste duhuri de aici, care pot simți acel Duh, presează în Acela. Apoi, la înviere, când El Se face vizibil, noi vom fi făcuți vizibili și vom avea un trup ca Propriul Lui trup de slavă. Căci, când noi venim din lumea spiritului, El ne va aduce cu El. “Toți care sînt morți în Cristos, Dumnezeu îi va aduce cu El în înviere.” Oh, ce iluminare! Ce lucru binecuvîntat!

51 Oh, dacă eu nu aș lua aceasta. . . Oh, dacă eu aș putea fi făcut rege peste întregul pămînt, și să am garanția să trăiesc un milion de ani; eu nu aș lua un an din închinarea Domnului, și lucrurile pe care eu le-am văzut în anul trecut, și le-am învățat de la Dumnezeu, pentru toate bogățiile lumilor. Această speranță binecuvîntată! După acel un milion de ani, sau orice ar fi aceasta, eu aș înceta să exist.

52 Cîndva în urmă, Fratele Cox (stînd în spatele clădirii acum) și cu mine ședeam pe un. . . Aleea vine înspre casă, și ceva piatră sfărîmată era pe drum. Acolo a fost o fosilă mică de ceva animal de mare, sau ceva, care a trăit cu mulți, mulți ani în urmă. Eu am zis, “Privește la acest lucru aici.”

53 Și Fratele Cox a zis, “Frate Branham, mă întreb cît de veche este aceea de fapt?”

54 Eu am zis, “Păi, Frate Cox, aceasta-i probabil, cronologistii ar zice, sus în milioanele de ani; în urmă de tot înainte ca acest pămînt să fi fost vreodată locuit de ființe umane, și apele au acoperit pămîntul. Animalele acelea probabil că au trăit multe, multe, multe milioane de ani în urmă. Dar eu. . .”

55 El a zis, “Uite, Frate Branham,” a zis, “nu este viața umană așa de scurtă, față de viața aceea? Doar gîndește-te, că fosila încă rămîne, după milioane de ani.”

56 Eu m-am gândit, “Oh,” eu am zis, “Frate Cox, acolo va fi un timp cînd fosila aceea nu va mai fi. Acolo nu va fi nici o umbră din ea. Dar pentru că El a înviat din morți, eu voi trăi și tu vei trăi, pentru totdeauna, și pentru nenumărate veacuri.”

57 Cînd toate fosilele au dispărut, și tot timpul vechi a trecut, și umbrele au căzut, noi vom trăi înainte, vom trăi înainte și înainte, pentru totdeauna. Deoarece, prin acceptarea învierii Domnului Isus Cristos, noi devenim ființe nemuritoare, gemînd în Duhul, așteptînd după timpul izbăvirii noastre, ca și noi să fim cu El în Prezența Lui binecuvîntată, să trăim întotdeauna. Ce minune! Nu-i de mirare că aceasta a emoționat inimile oamenilor! Nu-i de mirare că aceasta a adus oamenii la închinare.

58 Nu-i de mirare că oamenii de azi se vor tîrî pe genunchi, și ating pietre, și freacă cruci, și—și așa mai departe, deoarece, ceva înlăuntru lor, ceva jos în sufletul uman strigă după ceva pe care ei nu pot să găsească. “Adîncul cheamă către Adînc.” Și dacă există un adînc, care cheamă, trebuie să existe un Adînc ca să răspundă la aceasta. Acolo doar trebuie să fie.

59 Așa de sigur cum acel soare cald scaldă peste cîmpii, cînd acesta este ars de frigul iernii, acolo trebuie să fie. . . Acel soare este pus aici pentru ceva. Jos dedesubt acolo, undeva, nevăzut la ochiul uman, este vegetație și viață, care va izbucni înainte din nou din cauză că soarele acela a fost trimis tocmai pentru acel scop.

60 Și tot așa de sigur cum Lumina Fiului lui Dumnezeu scaldă în inima umană, acolo există ceva micuț ascuns pe care omul nu-l poate explica. Aceasta cheamă afară. Acolo trebuie să fie, pe undeva. Eu mă gîndesc la aceasta, și inima mea vibrează de bucurie, să știu că noi avem dovada supremă astăzi căci Cristos a înviat din morți, acum.

61 Și mă gîndesc la timpurile din Vechiul Testament, de asemenea, cînd ei așteptau după venirea Domnului Isus, cînd ei L-au văzut dinainte și s-au închinat, tocmai la gîndul despre aceasta. Acolo exista ceva în ei, chemînd afară, “un adînc chemînd către un Adînc,” așteptînd pentru un timp, privind înainte la timpul cînd va veni Isus.

Acum, astăzi, după ce El a venit. . .

62 Acum, acolo în urmă, Satan a încercat să orbească ochii aceluia care priveau înainte către aceasta, să le spună că nu exista așa ceva. Dar, într-un fel sau altul, dincolo de orice am putea noi să spunem în această dimineață, decît așa cum Duhul Sfînt a împins pe inima lor și le-a dat o foame și o sete, căci acolo venea Unul Drept.

63 Iov, acum gîndiți-vă, patru mii de ani. . . Cu patru mii de ani înainte de venirea Domnului Isus, Iov a văzut învierea. Și cînd a văzut-o printr-o vedenie, că aceasta o să fie, cu patru

mii de ani înainte să se întâmple, el a avut asigurarea, că, “Eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește, și în zilele din urmă El va sta pe pământ. Deși viermii pielii distrug acest trup, totuși în trupul meu eu voi vedea pe Dumnezeu; pe Care îl voi vedea eu însumi; ochii mei vor privi, și nu ai altuia.” Acolo era un adînc, chemînd către Adînc, în Iov.

⁶⁴ Satan ar putea încerca să-i șteargă cu moarte. El ar putea spune, “Da, Iov, tu vei merge în mormînt. Viermii pielii îți vor lua trupul.” Aceasta este adevărat. Noi știm aceasta.

⁶⁵ Dar Iov a spus, “Eu voi sta în zilele din urmă cu El.” El a avut asigurarea că El urma să fie acolo, căci acolo era ceva în Iov care i-a spus aceasta. Și așa cum Satan a încercat cît a putut el de bine să o șteargă cu moarte și fiecare lucru, Iov a așteptat după aceasta, ca să o vadă. A murit în credință, și-a dat duhul; a înviat din nou în dimineața de Paști, cu Cristos, și este nemuritor printre oameni astăzi! Aleluia! Observați. Nu-i de mirare că Ființele Îngerești pot cînta, “Aleluia!” Știu!

⁶⁶ Acum, azi, ar putea exista unii, noi am putea freca cruci, noi am putea freca oase de oameni morți; aceasta este că inimile omenеști strigă după ceva. Ele strigă. Există ceva în ele, care par să . . . Fiind ființe umane, ei vor . . . Ei știu că există ceva, pe undeva, mai mare decît despre ceea ce ei cunosc, și ei cercetează după aceasta, cercetează după aceasta. Și ei încearcă să găsească aceasta prin închinarea la oase de oameni morți, prin frecarea crucilor, prin a construi mari biserici.

⁶⁷ Dar, oh, la acea binecuvîntată speranță de astăzi, la acea binecuvîntată asigurare, că fiecare om care a venit vreodată în contact cu învierea, știe, dincolo de orice umbră de îndoială, căci Cristos a înviat din mormînt, și noi am înviat cu El. Noi sîntem înviați cu El, în această dimineață. Acea, vedeți, nu este nici . . .

⁶⁸ Aceasta este o foame, fiecare din voi care veniți la Cristos. Înainte ca voi să primiți Duhul Sfînt, voi ați flămînzit și însetat. Voi v-ați mișcat. Ați căutat. Ați citit Biblia. Ați plîns. Ați făcut fiecare lucru care putea să existe. Voi ați fi putut să spuneți rozariile. Poate ați fi putut să repetați mărgelele. Voi ați fi putut face tot felul de fapte religioase. Voi ați fi putut înceta să mîncăți cărnuri. Voi ați fi putut ține zile de sabat. Voi ați fi putut să faceți toate aceste lucruri religioase despre care vorbește lumea astăzi.

⁶⁹ Dar, cînd o dată ce te-ai predat unei răstigniri, acolo vine o înviere. Acea îți dă asigurarea, că, “eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește astăzi!”

Acea binecuvîntată asigurare, Isus este al meu!

Oh, ce gust anticipat al gloriei Divine!

Moștenitor al salvării, procurată de către

Dumnezeu,

Născut din Duhul Lui, spălat în Sângele Lui.

⁷⁰ Acelea sînt veștile bune. Acelea sînt poruncile generale. Aceea este marea însărcinare, ca noi să “mergem în toată lumea, și să predicăm această Evanghelie.” Dați-O oamenilor, “în puterea învierii.” Acum, încredințându-ne că. . .

⁷¹ Acum, timpul nostru fiind aproape terminat, pentru această mică discuție împreună de dimineată. Noi urmează să predicăm acum, cam în două ore, să fim înapoi să predicăm serviciul de Paști astăzi.

⁷² Dar, astăzi, în această mică vorbire, ce simțămînt minunat! Ce părtășie minunată împreună! Și eu cred din toată inima mea că, astăzi, acest micuț tabernacol vechi va vedea doada directă că Isus Cristos a înviat din morți, vizibil înaintea ochilor lor; Dumnezeu vindecînd pe bolnavi, și făcînd marile semne și minuni pe care le-a inclus marea însărcinare. Marea ispășire care a fost făcută la Calvar a inclus aceste lucruri. Și, pentru mine, acestea sînt dovezile infailibile a învierii Lui.

⁷³ După ce El a înviat din morți, El a spus, “Voi trebuie să mergeți în toată lumea și să predicați această Evanghelie la fiecare făptură. Aceste semne îi vor însoți pe acei ce cred.”

⁷⁴ Și voi puteți avea toate catedralele, și toate lustruirile, și toate celelalte pe care le vreți. Dar dați-mi mie Puterea învierii, ca eu să pot vedea pe Domnul Isus astăzi, ca pe Crinul din Vale și Steaua Dimineții. Aceasta o pecetluiește, pentru mine. Și apoi eu pot spune, cu Iov din vechime, “Eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește.”

Ce poate să-mi spele păcatele?
Nimic decît Sîngele lui Isus.

⁷⁵ Ce mă poate face din nou întreg, din fiecare boală, orice, orice robie în care am fost vreodată? Nimic decît Sîngele lui Isus, și Puterea învierii Lui. Ce lucru minunat! Eu Îl iubesc. Voi nu? [Adunarea, “Amin.”—Ed.] Binecuvîntat să fie Numele Lui sfînt!

⁷⁶ Acum, a fost Iov dezamăgit? A fost Iov lăsat afară din cauză că el a crezut aceasta? Niciodată. Niciodată. A fost Iov înșelat, de ceea ce a văzut, revelația lui? Adîncul, care cheamă Adîncul, l-a înșelat pe Iov? Mulți ar fi putut crede aceasta în ziua lui. Dar, oh, cum a ieșit aceasta pînă la sfîrșit? Și Iov, cînd el a murit, după ce era un om bătrîn, Dumnezeu l-a binecuvîntat în viață.

⁷⁷ Eu vă spun, voi urmăriți orice persoane care vreți voi. Ascultați la aceasta, voi oameni ai tabernacolului, și voi vizitatori cu noi. Viața pe care o trăiți voi, aceea este viața pe care o veți recolta. Voi, întocmai cum voi semănați, voi recoltați. Eu eram în vîrstă de patruzeci și șase de ani, zilele trecute. Dumnezeu m-a lăsat să trăiesc suficient de mult să văd că tu nu poți face răul și să scapi.

78 Voi trebuie să faceți lucrul corect, deoarece Cristos este înviat din morți și ochii Lui sînt asupra Bisericii, și El O urmărește și O călăuzește. Să nu mergeți niciodată împotriva simțurilor Duhului Sfînt cînd El vă spune să faceți ceva. Nu contează ce spune lumea, voi faceți ce vă spune El să faceți. El întotdeauna va adevări Adevărul și ține Adevărul îndreptat.

79 Acum, cînd el . . . cînd acest mare profet al Domnului, Iov, cînd el a murit și a fost îngropat. Doar o mică exclamație acum despre ce . . .

80 Eu vreau să aduc micul serviciu la încheiere acum, așa ca noi să ne putem grăbi acasă, și să ne întoarcem din nou înapoi pentru marele serviciu de vindecare. Eu doar . . .

81 Eu nu sînt un fanatic. Voi știți că nu sînt. Sau, dacă sînt, eu nu o știu. Însă eu simt doar Ceva adînc în mine, împingînd și presînd. Eu doar cred că noi sîntem în fața a ceva măreț, în această dimineață, pentru slava lui Dumnezeu. Eu vă spun, eu nu aș . . . Oh, doamne! Ce o . . . Să știi acest lucru măreț, căci Cristos trăiește astăzi! Unde, peste tot în jurul lumii, pretutindeni, și fiecare religie, tot ce există, nu contează ce, întregul grup îl va respinge; totuși, pentru mine, El trăiește. El trăiește.

Apoi, noi vom vedea dacă oamenii ajung părăsiți, care cred Aceasta.

82 Iov, cînd a murit, el a fost îngropat într-un—un cîmp acolo. Și mormîntul lui a fost păstrat.

83 Și atunci cînd au venit înainte profeții din vechime, Abraham. Iubiții Bibliei, Abraham și Sara. Cînd Sara a murit, Abraham a cumpărat o bucată de pămînt chiar lîngă locul unde era Iov îngropat, și a îngropat-o pe Sara. El a spus, “Eu sînt un împreună moștenitor cu tine dincolo.” Oh, doamne! Îmi place aceasta, “Împreună moștenitori!”

84 Acela este felul, astăzi, unii din ei au spus, “Păi, Frate Branham, vrei să spui că tu o să părăsești Biserica Baptistă? Tu o să faci *aceasta*, *aceea* sau *cealaltă*?”

85 Eu sînt un împreună moștenitor cu acești “holly-rollers,” și eu—eu vreau să fiu cu ei. Eu . . . Unde, cum a spus Rut, din vechime, “Unde tu . . . Poporul tău este poporul meu. Dumnezeuul tău este Dumnezeuul meu. Unde mori tu, voi muri eu. Unde tu ești îngropată, eu voi fi îngropată.” Eu vreau să mor față de mine, atît de mult, pînă cînd eu sînt o persoană nouă în Cristos Isus.

86 Deci, ei l-au îngropat pe Iov. Și Abraham a îngropat-o pe Sara chiar lîngă locul lui. Ceva în ei; acel instinct!

87 “Păi,” voi spuneți, “acum, există un astfel de lucru, Frate Branham? Acum, tu mergeai înainte, pe la religii diferite. Ei citesc aceasta dintr-o carte, de asemenea.” Aceasta este adevărat. Ei citesc aceasta din cărți.

⁸⁸ Dar aceasta nu este citire dintr-o carte. Aceasta este Cartea fiind făcută manifestată. Acesta este Cuvîntul. Sămînța începe să crească, aceea este, “eu știu.” Dacă voi citiți doar litera, voi veți spune, “Eu sper așa. Eu așa cred.” Dar cînd sămînța a adus Viață, atunci tu știi așa. Amin. Amin. Oh, aceasta este un “știu așa.”

⁸⁹ Iov a spus, “Eu știu!” “Eu am sperat aceasta; eu am crezut în aceasta; eu am făcut sacrificiile; eu am făcut toate aceste lucruri; eu am sperat așa.” Dar cînd viziunea a venit, și el a văzut-o, el a zis, “Eu o știu.” Ceva s-a întîmplat.

⁹⁰ Tu poți merge la biserică. Tu poți să spui toate Crezurile Apostolilor. Și tu poți face toate aceste alte lucruri care sînt religioase. Tu poți fi botezat în orice formă vrei tu să fii botezat. Tu poți face oricare din aceste lucruri pe care vrei tu. Dar pînă cînd sufletul tău nu a fost trezit cu învierea Domnului Isus, tu. . . Toate “speranțele” sînt duse atunci, și un “știu așa” a venit jos. “Eu știu!”

Iov a spus, “Eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește.”

⁹¹ Abraham a spus, “Eu am avut același fel de viziune. Cînd sus acolo pe munte, cînd (Cristos) Dumnezeu m-a întîlnit, și mi-a dat. . . numele Lui răscumpărătoare, ca Iehovah-jireh, Iehovah-rapha, și toate acelea; văzînd moartea, îngroparea, și învierea. Văzînd aceasta, și am oferit aceasta în propriul meu fiu, cînd eu l-am văzut pe micuțul Isaac. Mama acestuia, (mama moartă aici), băiatul ei. Cînd eu l-am dus pe deal, l-am lăsat să-și care propriile lui lemne, pe vîrfurile muntelui,” Genesa 22, “și acolo el. . . eu l-am așezat pe altar și urma să-i iau propria lui viață. Știind că eu l-am primit ca pe unul din morți, eu am crezut că El o să-l învieze din nou. Și prin această mare speranță care bate în inima mea, eu știu că El a spus că El putea să-l învieze.” Vedeți? Aceasta era o vedere dinainte a învierii; același lucru ce l-a avut Iov.

⁹² Astfel el a spus, “Acum, eu sînt un împreună moștenitor cu Iov, deci îngropați-mă în același pămînt.” Aceasta este adevărat. Deci ei l-au dus acolo, au dus-o pe Sara acolo și au îngropat-o chiar lîngă Iov. Abraham a spus, “Acum fiindcă ei. . . Acest pămînt ar putea să fie vîndut la altcineva, sau pentru că tu mi l-ai dat mie. Eu nu vreau ca tu să mi-l dai. Eu vreau să plătesc pentru el. Deși tu mi l-ai dat mie, eu vreau să plătesc pentru el.”

⁹³ Și acela este felul, cu fiecare om, aceea este, “Prin har sînteți salvați, nu prin fapte,” nimic ce puteți voi face. Dar dacă voi primiți vreodată binecuvîntata înviere în inima voastră, voi vreți să trăiți viața unui Creștin, întreaga dorință a inimii în voi este să faci ceea ce este drept. Oh, eu doar iubesc aceasta! Aceasta nu este că tu ești legat prin datorie să faci *aceasta*. Tu nu ești legat prin datorie, dar acolo este Ceva în

tine care te face să vrei să faci aceasta. Tu vrei să o faci. Tu nu o faci din cauză că aceasta este o datorie. Tu faci aceasta din cauza dragostei.

⁹⁴ Voi ziceți, “Eu știu. Păi, eu trebuie să mă scol și să pregătesc copiii să meargă la biserică în dimineața aceasta. Oh, doamne!” Vedeți? Oh, doamne! Voi nu ați atins învierea.

⁹⁵ Frate, când învierea a venit în inima ta, tu tânjești să faci aceasta. Acolo este ceva, încît tu doar nu poți să stai deoparte de la aceasta; Ceva înlăuntru.

⁹⁶ Iov, când el a văzut aceasta! Și Abraham a văzut aceasta; el a îngropat-o pe Sara lângă Iov. A cumpărat ogorul, l-a cumpărat cu banii lui, așa încît acesta să fie asigurat. A pus martori înaintea acestuia, că el a fost asigurat că a cumpărat acest ogor ca un loc de îngropare. Și apoi, Abraham însuși, când el a murit, el a fost îngropat cu ei, de asemenea, în același ogor.

⁹⁷ Abraham a născut pe Isaac. Și când Isaac a murit, el a fost îngropat cu Abraham; sub aceeași viziune, același gînd, același “adînc chemînd către Adînc,” același “Eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește.” Același lucru, aceeași dovadă.

⁹⁸ Și apoi când Isaac a născut pe Iacob. Și Iacob a murit, jos de tot în Egipt, departe de tot de acest pămînt.

⁹⁹ Și el a fost un om infirm. El a umblat deosebit de cum obișnuia el să umble, deoarece într-o noapte el a venit în contact cu un Înger al lui Dumnezeu. Și Domnul i-a atins șoldul și l-a făcut să umble deosebit. El a avut o dovadă că el a fost apucat de Dumnezeu, și Dumnezeu a fost apucat de el. Și acela este felul, când el a avut dovada, acel bătrîn șold infirm pe care el a umblat acolo, făcîndu-l să umble drept.

¹⁰⁰ Pe deoparte, un mare lăudăros, un mare. . . Păi, ceea ce a fost într-adevăr numit, el a fost un înșelător. A fost numit “înșelător.” Chiar cuvîntul *Iacob* înseamnă “înșelător.” Și când el a fost pe partea aceasta, un înșelător; un mare, sănătos, puternic, înșelător.

¹⁰¹ Pe cealaltă parte, un prinț șchiop care a fost cu Dumnezeu; atins, diferit, a avut acea binecuvîntată speranță înlăuntrul lui! El a umblat diferit. El a acționat diferit. El a trăit diferit.

¹⁰² Și când el se pregătea să moară, departe jos în Egipt. Gîndiți-vă la aceasta acum. Cu acea inspirație înainte de înviere, dată lui într-o măsură, înainte de înviere. El a spus, “Eu știu că ceva urmează să se întîmple acolo sus în Egipt, una. . . nu în Egipt; ci sus în țara promisă, într-una din aceste zile. Deci chiar peste locul în care această inspirație. . . Vino aici, băiatul meu, Iosif,” care era un profet. El a spus, “Vino aici și puneți mîna pe acest, ‘luptat,’ locul unde eu am fost. Și

jură-mi, prin Dumnezeuul Cerului, că tu nu mă vei îngropa aici jos. Jură că tu nu mă vei îngropa aici.” Căci, el știa că aceasta era esențial ca el să fie adunat cu acei oameni.

¹⁰³ Acela este motivul, astăzi, că noi vrem să cîntăm așa cum ne punem mîna peste vechea cruce zgronțuroasă, “Eu voi lua calea cu cei puțini ai Domnului disprețuiți; deși Aceasta va fi criticată, deși Aceasta va fi batjocorită, deși eu pot să fiu un mare, om popular aici.”

¹⁰⁴ Ca acela, într-o zi, așa cum era, un băiețuș a alergat în jur prin oraș aici, și cumva popular printre . . . și așa mai departe, oamenii tineri. Dar eu am văzut ceva într-o zi, care a venit aici jos înăuntru. Și eu am luat locul de partea șchiopătîndă, pe partea cealaltă.

¹⁰⁵ Nu sînteți bucuroși, în această dimineață, că voi v-ați luat poziția acolo? Fiindcă acolo era ceva în—în voi! [Adunarea spune, “Amin.”—Ed.]

¹⁰⁶ O tînră doamnă . . . Cînd eu eram doar un tînr predicador, aici la un loc unde eu predicam, ea . . . Eu am dus-o la biserică într-o seară. Ea a spus, “Billy, noi vom . . . după biserică, putem noi să mergem la spectacol?”

Eu am spus, “Eu nu merg la spectacole.”

¹⁰⁷ Ea a spus, “Ei bine,” a spus, “am putea noi—am putea noi avea o—o întrevedere, sau întîlnire, să mergem afară la ceva dans care urma să-l aibe?” Și fata era o învățătoare de școală Duminicală.

¹⁰⁸ Și eu am spus, “Păi, nu.” Fratele ei era un lucrător. El nu locuiește prea departe de aici. Și el . . . A spus, “Putem noi merge la un—un—un dans?”

Eu am spus, “Eu nu dansez.”

¹⁰⁹ Și ea a spus, “Tu nu?” A spus, “Unde ai tu vreodată ceva amuzare?”

Eu am spus, “Vino jos la biserică, și-ți voi arăta.” Amin.

¹¹⁰ Eu îți spun, frate, cînd eu simt acea învietoare, putere de transformare a Domnului Isus Cristos încercuindu-se printr-un trup uman, aceea dă acea asigurare perfectă, acolo este mai multă bucurie în Aceea, în cinci minute, decît există în toată plăcerea lumească care poate fi dată. Acea Putere înviată!

¹¹¹ Păi, în seara aceea, păcătoșii au venit la altar. Ea ședea acolo în spate plîngînd, de asemenea. Am spus, “Acum, privește, soră, vezi unde este bucuria mea?” Eu am spus, “Eu sînt mai fericit chiar acum decît toate lucrurile pe care tu mi le puteai da în lume. Lumea, și toată puterea ei, nu va lua niciodată locul Acestuia.” Să vezi suflete venind, există Ceva înăuntru acolo!

Tu spui, “Păi, ce este aceasta? Asta nu-i treaba ta.”

112 Oh, da, ea este, de asemenea. Aceasta este treaba fiecărui bărbat și femeie care este născut din Duhul lui Dumnezeu, să vadă Creștini venind în Împărăția lui Dumnezeu. Aceasta este datoria ta. Aceasta este treaba ta. Și ce bucurie este aceasta când toate acestea se întâmplă, iarăși, voi vedeți ce pace. Da.

113 Iacob a spus, “Acum pune-ți mîna aici, și jură că tu nu mă vei îngropa aici.” Astfel ei l-au luat și l-au îngropat acolo sus cu restul dintre ei.

114 Și apoi—apoi Iosif, aceasta cumva a venit de la Iacob la Iosif. Și când Iosif a murit acolo jos în Egipt, el a spus, “Acum, priviți, să nu mă îngropați aici pentru că eu știu că într-o zi noi o să plecăm de aici. Deci, eu... Voi doar lăsați oasele mele afară din pămînt.” Oh, doamne! “Eu vreau să dau fiecare mărturie pe care o pot, că eu cred în aceasta.” Aceasta-i adevărat. A zis, “După ce sînt mort, doar lăsați-mi oasele acolo ca o mărturie.” Vedeți? Ce este aceasta? El putea să spună atît de mult ca Iov, “Eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește,” căci el a văzut întregul lucru dramatizat. El a văzut, ca Iov.

115 Iov a văzut-o într-o vedenie. Abraham a văzut-o prin Isaac. Și Isaac care... și Iacob, și așa mai departe. Și Iacob a văzut aceasta prin luptă.

116 Acum Iosif a văzut aceasta prin viața lui proprie. El a văzut că a fost născut un băiat deosebit, că el era un văzător. Acolo era ceva privitor la el; el putea vedea vedenii. El nu a putut înțelege aceasta. El a mers chiar și a văzut... I-a spus mamei și tatălui său, când ei au încercat să-l corecteze, când el a văzut snopii toți închinîndu-se la el. El nu o putea înțelege. Dar apoi, următorul lucru, el a aflat că el a fost trădat de frații săi. El a spus, “Ce înfățișez eu aici? Ce este această cunoștință mai dinainte pe care o primesc?” El a privit propria lui viață.

117 Și orice om poate privi propria ta viață și să spună cam ce ești, dacă doar te verifici pe tine însuți, dacă tu ești cu adevărat un Creștin sau nu. Urmărește lucrurile pe care le faci, și ce spui, și asociații tăi, și așa mai departe. Tu vei afla dacă tu într-adevăr ai ceva acolo, sau nu.

118 El și-a văzut viața așa cum a început să se miște. Și următorul lucru pe care îl știi, ei au aflat că el a fost aruncat într-o groapă; înșelat de frații lui, presupunînd de a fi ucis și aruncat într-o groapă, și a fost luat sus din nou. Iosif a văzut aceasta dinainte. El s-a văzut pe sine în închisoare. El s-a văzut pe sine în temniță. El a văzut că Dumnezeu era cu el, orice a făcut el, totuși. El a fost prințul prosperității. Lumea a prosperat. Pretutindeni unde era Iosif, acolo era prosperitate, pentru că el era prințul prosperității. Și, el, prevestea pe Cristos.

119 Oriunde este Cristos, acolo este prosperitate. Și când Cristos se reîntoarce pe pământ, tot blestemul pământului va fi luat la o parte, într-una din aceste zile. Vechiul deșert va înflori ca un trandafir, și locurile zgronțuroase vor fi netezite. Și ea va produce din abundență, pentru că El este Prințul prosperității, oriunde este El. Aleluia! Prințul prosperității!

120 Cum am putea zăbovi asupra acesteia cam pentru o oră chiar acum! Dar, să ne grăbim acum, noi trebuie să ne grăbim.

121 Acum uitați-vă la Iosif, văzînd aceasta atunci, cînd el a știut tot ce a făcut. El i-a văzut pe frații lui care l-au trădat, în final venind la el, ne știind cine era el; și s-au închinat înaintea lui, cu reverență. Și cei care l-au răstignit, așa cum era, l-au aruncat în pământ, acei care l-au vîndut la Egipteni, toți acei care l-au tratat rău, au stat înaintea lui. Și, el, marele prinț; iar ei au tremurat. Și ei au spus, "Oh, acest..." Au tremurat, fiindcă, au zis, "Noi am ucis pe fratele nostru." Și totul despre aceea, și cum că aceasta era să fie într-o prevestire.

122 Iosif, el știa că aceea va fi starea lumii la venirea Domnului Isus, astfel el a menționat despre oasele lui. El a spus, "Să nu mă îngropați aici. Dar eu vreau să las fiecare mărturie pe care o pot, că eu cred că într-o zi acolo va fi o înviere, acolo sus, unde acei care au avut aceeași inspirație s-au dus înainte."

123 Și așa ar putea să spună Biserica, în această dimineață! Deși "fanatic," așa cum sîntem numiți; deși fiindcă noi credem în Puterea de înviere; deși noi credem în vindecare Divină și toate semnele supranaturale pe care le-a promis Cristos; noi trebuie să luăm partea celor "analfabeți," sau "fanatică," și așa mai departe! Nu contează ce trebuie să luăm, atît timp cît noi știm că Răscumpărătorul nostru trăiește, și a produs dovada în inima noastră, că El trăiește și domnește.

124 Iosif a spus, "Eu vreau să fac fiecare mărturie pe care o pot împotriva Diavolului."

125 Astfel el și-a aruncat oasele acolo afară, și au zăcut acolo pentru patru sute de ani. Amin. Căci, el a privit dincolo de aceea! Oamenii zic, "Ce fanatic!" Aceasta se părea, atunci, un fanatic, dar acesta s-a dovedit a fi Adevărul. Amin.

126 Așa va fi aceasta cu fiecare care are această binecuvîntată speranță a acestui text din această dimineață, "Eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește. Eu o știu, orice ar fi!"

127 Ei spun, "Oh, noi prosperăm aici. Întregul Egipt a prosperat în timp ce noi eram aici," toate aceste lucruri.

128 Dar aceea nu conta. El știa că ei urmau să meargă afară de acolo, tot atît de sigur cum era lumea. El a spus, "Acum, duceți-mi oasele acolo sus, și îngropați-le sus în Egipt. . . sus în țara promisă, sus în țara Canaan, afară din Egipt." Deci cînd ei . . . Moise a venit înăuntru, un alt profet inspirat, și el a luat

oasele lui Iosif, și le-a luat sus și le-a îngropat în același ogor, în același loc unde erau îngropați restul dintre ei. El și-a luat calea, cu restul dintre ei. De ce? Acolo era Ceva în el. Ceva în el. Nu contează. . .

¹²⁹ Voi nu-i auziți pe restul oamenilor acolo jos spunând ceva despre aceasta. “Păi, oriunde este în regulă.” Ei doar cad oriunde vor ei.

¹³⁰ Dar acolo era Ceva în el, Ceva care a avut aceeași viziune pe care a avut-o Iov, aceeași viziune pe care au avut-o ceilalți dintre ei. Nu conta ce gîndea restul lumii, ce au făcut ei, aceea nu avea nimic de a face cu Iosif; aceea nu avea nimic de a face cu Abraham, cu Isaac, cu Iacob, cu toți ceilalți dintre ei. Ceva a presat către acea țară promisă. Se părea fanatic, dar ei au vrut aceasta deoarece acolo era Ceva în ei. “Adîncul chemînd către Adînc.”

¹³¹ Acela este felul cum este astăzi cu fiecare credincios. Există Ceva în ei, care presează către Aceasta. Nu contează, tu poți încerca *aceasta*, *aceea*, sau *cealaltă*, dar acolo este Ceva care presează. Voi știți, dincolo de o umbră de îndoială, că acolo este o Cetate al cărui Ziditor și Făcător este Dumnezeu. Voi știți că acolo este Ceva acolo, așa că voi presați către Aceasta.

¹³² Acum, în ziua în care ei l-au îngropat, oasele acolo sus, au trecut sute de ani.

¹³³ Și în final, într-o zi, “Un Fiu ni s-a născut, un Copil ni s-a dat. Și Numele Lui va fi numit Minunat, Sfătuitor, Puternicul Dumnezeu, Prințul Păcii, Veșnicul Părinte.” Și El a venit pe pămînt, și El a venit pe calea unei iesle, sărac și degradat.

¹³⁴ Dar Ceva în El, care știa! El a stat acolo cu o profeție din Biblie. El a spus, “Voi distrugeți acest trup, iar în trei zile Eu îl voi ridica din nou.”

¹³⁵ El era singurul Om care a putut spune aceasta, a fost vreodată în stare să facă declarația, sau să fie vreodată în stare să o facă. “Eu am putere să-Mi depun trupul jos; Eu am putere să-l iau din nou sus.” Aceasta este adevărat, Emanuel, Însuși!

¹³⁶ Și atunci cînd El a murit, și, în ziua morții Lui, ei L-au luat jos de pe cruce, și ei L-au pus în mormînt. Și El a zăcut acolo de Vineri după-masă pînă Duminică dimineață, în acea minunată dimineață de Paști cînd El a înviat din nou. Și sufletul Lui a fost eliberat din închisorile iadului de jos acolo, unde El a mers ca un păcătos pentru tine și mine, purtînd departe păcatele noastre, să ne dea o asigurare perfectă. Nici un motiv de îndoială, mai mult; a dat o asigurare perfectă. El a spus, “Eu. . .”

¹³⁷ Deoarece El a făcut aceasta, sufletul Lui a fost aruncat în iad, deoarece El era un condamnat. El a fost “țapul ispășitor”

al Vechiului Testament, care, ei au pus păcatele oamenilor asupra țapului ispășitor și l-au alungat afară în pustie să moară. Isus era acel țap ispășitor care avea păcatele oamenilor asupra Lui, și a fost aruncat deoparte și a mers în iad, să sufere torturile. Trupul Lui a mers în mormînt, să plătească prețul învierii noastre. Oh, doamne!

¹³⁸ Atunci, în acea dimineață de Paști, cînd El a venit înapoi sus din mormînt, unde durerile morții și ale iadului nu L-au putut ține. Și cînd El a înviat din nou în dimineața de Paști, nu numai că El a înviat, dar așa a venit Iov, Iacob, Abraham, Isaac. Toți ceilalți dintre ei au venit în înviere, în Matei 27, “Și au apărut la mulți, și în jur pe străzi.” Aceea din pecetea mărturiei lor, deoarece ei aveau ceva în ei, care a zis, “Eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește.” Și la fiecare om. . . Acum, ei au știut!

¹³⁹ Dumnezeu a știut, că în zilele care veneau, că teologii vor ajunge să apuce această Biblie. Ei știau că oameni deștepti o să O apuce, că ei își vor pune propria lor interpretare la Ea, încît ei vor zice, “Oh, Ea nu înseamnă *aceasta*. Ea nu înseamnă *aceea*.”

¹⁴⁰ Astfel, să o facă sigur, că mărețele Lui planuri în epocile care vin vor fi împlinite. . . Ascultați cu atenție acum așa cum încheiem serviciul. Ca în epocile care vin, ca planul Lui să fie împlinit, Dumnezeu a dat o mărturie hotărîtă pentru aceasta.

¹⁴¹ Noi O putem citi și să spunem, “Eu O cred.” Aceasta este mintal. Aceasta este credință intelectuală. Aceasta este teologie mintală. Dar există Ceva dincolo de aceasta. Asta-i adevărat.

¹⁴² Nu numai că El a înviat din mormînt, ci El s-a înălțat Sus și a trimis înapoi pe Duhul Sfînt. “El a mers Sus, și a dat daruri la oameni; a condus robia roabă, și a dat daruri la oameni.”

¹⁴³ Și, astăzi, după ce teologii s-au amestecat cu Biblia, după ce organizațiile bisericii s-au așezat, și ei spun, “Păi, *aceasta* este ceea ce avem noi nevoie. Unii oameni îngropați sub biserică, unii dintre sfinți; noi vom scoate cîteva din oasele lor și le vom aduce aici.” Unii dintre ei au spus, “Noi vom zidi o biserică peste mormîntul unde El—unde El a fost răstignit, sau unde El a fost îngropat. Noi vom zidi o biserică acolo.” Oamenii, în material, încearcă să facă lucruri materialiste, dar aceasta este așa o zădărnicie. Acolo nu este nimic de aceasta. Totul este lipsit de sens, și nimic de ea.

¹⁴⁴ Dar adevărata înviere sînt aceia care au murit cu El, au fost născuți din nou, care au acea credință “știu așa.” “Eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește.” Și Dumnezeu lucrează cu oamenii aceia, “cu semne și minuni,” și marea însărcinare aici, arătînd că El a înviat dintre cei morți, și arată semne și minuni vizibile.

145 Dumnezeu să vă binecuvinteze. Credeți voi aceasta? [Adunarea spune, “Amin.”—Ed.] Credeți voi aceasta din toată inima voastră?

146 Putem să ne grăbim acasă acum. Mîncăți-vă micul dejun și întoarceți-vă înapoi la ora nouă. Și noi urmează să începem cu băieții afară, să dea cartonașele de rugăciune, la ora nouă.

147 Și pentru a mea . . . spun, în această dimineață, și ultimele cuvinte asupra acesteia aici, pînă mă întorc înapoi. Tocmai Domnul Isus care a înviat din morți este viu astăzi, și poate să facă tocmai aceleași lucruri așa cum El a promis. “Aceste semne vor însoți pe acei care cred, chiar pînă Mă reîntorc din nou.” Deși dacă tu ai fi aruncat afară, deși dacă tu ai fi numit “fanatic,” totuși El este aici în toată Puterea Lui. Dumnezeu să vă binecuvînteze. Mă rog ca Dumnezeu să vă dea un Paști, astăzi, pe care să nu-l uitați atît timp cît veți trăi.

148 Acum, voi ziceți, “Ești tu împotriva acelor, acelor oameni care merg la biserici, și cruci mari, și așa?” Nu, domnule, fratele meu. Lucrurile acelea, atît de bune cît pot fi, este întocmai de parcă luați . . . Iată ce cred eu despre acele biserici mari.

149 Voi ziceți, “Oh, sigur, dacă Domnul mi-ar da un loc mare, eu aş aprecia aceasta.”

150 Dar iată analiza mea despre aceasta. V-ați gîndit vreodată să mergeți jos aici la turnătorii și fabrici, și să construiți un tren, lung măreț de pasageri, pluș, și scaunele toate frumoase, lustruite, și marele fluier pe acoperiș, și să puneți pe mecanici acolo înăuntru, fără vreun abur cu care să-l tragă? Vedeți? Voi doar . . . Aceasta nu ar face nici un pic de bine. Eu mai degrabă aş avea un vagon de mîină pe undeva, cu ceva abur în el, decît să am toată aceea, (voi nu?), deoarece voi urmează să mergeți undeva. Aceasta-i adevărat. Acum doar simplu rețineți aceasta, adevărata înviere, lucrul real.

151 Voi ziceți, “Lucrul acela poate să funcționeze de la sine, acolo afară.” Cum poate el să funcționeze? Dovediți-mi aceasta.

152 Și aceasta este ceea ce noi am făcut. Noi am plușat scaunele. Noi am lustruit fluierul. Noi am lustruit învățații, să învețe cu teologie mare, și să folosească cuvinte mărețe mari care doar vor . . . lucruri mărețe încît ei studiază dicționarul, toată noaptea, pentru o predică, aproape că, ca să ajungă să o aducă afară în dimineața următoare, “cu mari cuvinte umflate.” Dar, frate, pentru mine, aceea este lipsit de sens.

153 Dați-mi pe Cristos. Dați-mi învierea. Dați-mi dovada, în inima mea, căci Cristos a înviat din morți. [Fratele Branham bate în amvon de trei ori—Ed.] Aceea o stabilește, pentru mine. Amin.

154 Dați-mi ceva ca eu să pot spune, cu Pavel din vechime. . . Și cea mare, cameră întunecată așezată acolo înaintea mea, ca

un muritor. Și eu nu mai sînt un bebeluș, căci eu știu că de fiecare dată cînd inima mea bate, eu merg înspre acea mare, cameră întunecată acolo numită moarte. De fiecare dată; și într-o zi o să-și ia ultima bătaie, și eu trebuie să intru în acea cameră a morții cu fiecare muritor.

¹⁵⁵ Dar eu vreau să spun, cu Pavel acel mare apostol, așa cum el a spus. “Eu vreau să-L cunosc în Puterea învierii Lui,” încît cînd El cheamă dintre cei morți, eu voi veni afară cu El în timpul acela.” Aceea este ceea ce vreau, “să-L cunosc,” în această dimineață. De aceea, eu sînt mulțumitor lui Dumnezeu, “eu Îl cunosc în Puterea învierii Lui.” Căci, “eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește.”

¹⁵⁶ Acești ochi orbiți, care au fost odată orbi, au fost deschiși. Acest micuț, trup bătrîn plăpînd, cam de o sută și douăzeci și cinci de livre, clătînîndu-se pe aici, a fost . . . carnea a venit peste el. Această inimă care a fost odată neagră cu păcat s-a făcut albă. Aceste dorințe care iubeau lucrurile lumii, ele au murit, cu douăzeci și doi de ani în urmă, și acum el este înviat din nou.

¹⁵⁷ Și acești ochi muritori prin care mă uit, am fost privilegiat, prin harul lui Dumnezeu, să văd că ologul umblă, orbii văd, oh, marile semne și minuni, și puterile lui Dumnezeu. Eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește. Eu știu aceasta, dincolo de vreoumbră de îndoială. Eu o știu. Eu o știu. Eu o știu. Răscumpărătorul meu trăiește, amin, încontinuu, tot timpul. Deși rărunchii se consumă înlăuntrul meu, deși limba se lipește de buzele mele, deși viermii pielii mîncă trupul, deși o piatră de mormînt este ridicată, totuși, eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește. Amin.

Să ne rugăm!

¹⁵⁸ Tată Ceresc, noi Îți mulțumim, în această dimineață, pentru această înviere. O Dumnezeule! Odată, un păcătos, legat cu lanțurile păcatului; odată în temniță, prin împrejurări; trufaș, fricos de stafii, teamă de moarte, teamă să Te întîlnesc, dar într-o zi glorioasă acolo a venit o înviere din aceea. Cristos a înviat în inimă, și astăzi noi avem această mare asigurare. Astăzi El trăiește suprem, și noi îți mulțumim Ție pentru El.

¹⁵⁹ Și ne rugăm, Tată, acum, ca Tu să binecuvîntezi această mică audiență, și noi ne-am adunat. Fie ca Duhul Tău cel Sfînt să se odihnească peste fiecare. Tu să fii cu noi prin serviciul care vine, Doamne. Și fie ca Duhul Sfînt să vină în mijlocul nostru în această dimineață și să vindece pe fiecare persoană bolnavă care este în clădire. Acordă aceasta, Doamne. Fă ca oamenii să plece de aici, să-și amintească de acest Paști pentru totdeauna. Acordă aceasta, Doamne. Și fie ca marile puteri, fie ca marii Îngeri, care au rostogolit piatra în dimineața de Paști, fie ca ei să stea prezenți, astăzi, să rostogolească la o parte fiecare piatră de îndoială, fiecare frică, fiecare discordie. Ia

aceasta de la inimile oamenilor. Acordă aceasta, Doamne, ca Duhul Sfint să poată veni jos în mare putere, și să aibă acces la fiecare. Acordă aceasta. Prin Numele lui Isus Cristos, noi o cerem. Amin.

¹⁶⁰ Să ne ridicăm.

Cel dintîi ca să moară pentru acest plan al
Duhului Sfint,
A fost Ioan Botezătorul, dar el a murit ca un om;
Apoi a venit Domnul Isus, ei L-au răstignit,
El a predicat că Duhul va salva omul din
păcat.

Continuă să picure cu sînge, da, aceasta
picură cu sînge,
Această Evanghelie a Duhului Sfint picură cu
sînge,
Sîngele ucenicilor care au murit pentru
Adevăr,
Această Evanghelie a Duhului Sfint picură cu
sînge.

Oh, apoi ei l-au împrôșcat pe Ștefan, el a
predicat împotriva păcatului,
Aceasta așa i-a mîniat, ei i-au sfărîmat capul;
Dar el a murit în Duhul, el și-a dat duhul,
Și a mers să se unească cu ceilalți, această
oștire dătătoare de viață.

Acolo este Petru și Pavel, și divinul Ioan,
Ei și-au dat viețile astfel ca această
Evanghelie să poată străluci;
Ei și-au amestecat sîngele, ca profeții din
vechime,
Ca adevăratul Cuvînt al lui Dumnezeu să
poată fi spus cinstit.

Acolo sînt sufletele sub altar, strigînd, "Pînă
cînd?"

Ca Domnul să pedepsească pe aceia care au
făcut răul;

Dar acolo urmează să fie mai mulți care își
vor da sîngele vieții lor

Pentru această Evanghelie a Duhului Sfint și
revărsarea-i înroșită.

Continuă să picure cu sînge,
Această Evanghelie a Duhului Sfint picură cu
sînge,
Sîngele ucenicilor care au murit pentru
Adevăr,
Această Evanghelie a Duhului Sfint picură cu
sînge.

161 Nu-L iubiți voi? Noi cîntăm acea mică cîntare deoarece noi credem că Evanghelia Duhului Sfînt încă picură cu Sînge. Aceasta este o cale a persecuției. Aceasta este o cale a înțelegerii greșite. Aceasta este adevărat. Lumea nu cunoaște Aceasta. Lumea niciodată nu a cunoscut Aceasta. “Lumea vă va urî. Dar îmbărbătați-vă, Eu am biruit lumea.” Ei nu înțeleg Aceasta. “Predicarea crucii este o nebunie pentru cei care pier.” Dar acolo este Ceva jos în inima credinciosului, care spune, “Eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește. Eu știu aceasta, dincolo de vreo îndoială.”

162 Fiecare se simte bine? Spuneți, “Amin”. [Adunarea spune, “Amin.”—Ed.] Acum da-ți mîinile cu cineva care stă lîngă voi, spuneți, “Laudă Domnului.” Laudă Domnului. Laudă Domnului. Laudă Domnului. Asta-i bine. Asta-i bine.

163 Luați-vă poziția, în această dimineață, cu Cristos. El a înviat din morți. Luați calea cu cei cîțiva disprețuiți ai Domnului. În regulă.

Acum să ne aplecăm capetele doar un moment.

164 Și acum amintiți-vă serviciile doar în cîteva minute din nou. Noi începem din nou, acum, la—la ora nouă; cartonașele de rugăciune se vor împărți. La ora zece, cu voia Domnului, vor începe preliminarile. Serviciul de predicare va începe cam în jur de aceasta, cam—cam la zece, eu presupun. Și voi să fiți aici devreme, la ora nouă, să vă obțineți cartonașele de rugăciune. Și băieții vor fi aici să împartă cartonașele de rugăciune la ora nouă, în această dimineață. Toate bune.

165 Acum grăbiți-vă acasă. Dacă voi trebuie să mîncăți, duceți-vă. Dacă nu, veniți înapoi fără micul dejun. Doamne, noi mîncăm prea mult, oricum. Deci atunci veniți înapoi, postind, bucurîndu-vă, lăsați-vă inima dreaptă.

166 Doar păstrați aceasta în mintea voastră, “Eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește. Eu știu că El trăiește. Clopoței bucuriei răsună în inima mea! Pentru că El a înviat, și eu voi învia. Pentru că, eu sînt deja, temporar, pozițional înviat cu El acum, ‘șezînd în locurile Cerești în Cristos Isus.’”

167 Acum să ne aplecăm capetele, pretutindeni în clădire. Și i-am cerut Fratelui Beeler, unul dintre pastorii de aici. . .

168 Fratele Tom Meredith, eu l-am văzut în spate acolo, de asemenea, noi îl vom folosi în serviciu puțin mai tîrziu.

169 Și acum, Fratele Beeler, dacă el va păși înainte în timp ce fiecare cu capul lor aplecat în rugăciune, noi îi vom cere să ne elibereze în rugăciune. În regulă, Frate Beeler, dacă tu vrei.

Răscumpărătorul Meu Trăiește, Vol. 4 No. 4
(*My Redeemer Liveth, Vol. 26 No. 15*)

Acest Mesaj prin Fratele William Marrion Branham, original dat în Engleză Duminică dimineața la 10 Aprilie, 1955, la Tabernacolul Branham în Jeffersonville, Indiana, U.S.A., a fost luat de pe o bandă de înregistrare magnetică și tipărit neprescurtat în Engleză. Această traducere Românească a fost publicată în 1994 de către:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org